

Після привіту, д-р С. Росоха, староста, вручив Ювільярію альбом, підписаний гостями. Заїва стоїть інж. Р. Романчукевич, господар ювілею.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ ЛЕОНІДИ І О. МИХАЙЛА ХАРИНИ

Майже три століття добрій публіки, друзів, приятелів і знавців переповнили зало церкви Матері Божої в Торонто після Молодіжі, який довершився о. Мітран Петро Хомін у с послуженні духовенства 27-го червня 1975 р. в пам'яті 25-ліття подружнього життя, сотрудника Свято-Миколаївської Церкви в Торонто о. Михайла Харини. "Молоду пару" при вході на зало привітали хлопці і сільські батьки молодої, п-во Ходзині, корозяками — староста д-р С. Росоха і староста пані Іри Романчукевич, а чарками вина — інж. Романчукевич. На завершенні старости присутні відсіпали громаді "Молодіжі" Біль місяців після, відомий дружба пані Іри Гаринки і "пріорівниці" дружба о. М. Байрак, сини: Андriй, Петро і Богдан, батьки молодої, о. Хомін з дружиною, о. Романчукевич, о. Шараневич, староста і господар.

В імені Комітету, до якого входили: пані Марія Табака; інж. Юрко Романчукевич з дружиною, п-во Великопольські, п-во Оленич, пані: Лавринин, Ламага, Зедена і п. Головач. Прийняття відкрило і привігав приступом староста д-р С. Росоха і попросив на господаря інж. Романа Романчукевича. Молитву провів о. Мітран П. Хомін, а слово про молодіжь сказав господар. У часі святині відбулась також місіонерська місія, яку організували сестри-місіонерки із Білорусі Сирінковими сольом у супроводі пані Гаринки. Замітні промови були о. Мітрана П. Хоміна, який згадав за дока Харини і його 8 синів, з яких 4 стали священиками; згадавши ізда молодої місіонерки Петра Ходзиного, що разом з розмальованою Свято-Юрієвською Каплицею, якого слідом пішов його син — батько молодої, а тепер іде і його сину Андriя Харина.

Цікаво розповість зробив дяк Свято-Миколаївської Церкви Дмитро Бредзень, який у Львові ходив до гімназії і вивчав діківського мистецтва, живучи в домі лікаря Харини, і на його очах виростав і зростав її син, єдиний брат. Але він же, як і сучасні місіонерки сільських дівчат Харини, із фамилією Харини, що так працює виховувати іншіх. Відома їхній бандуристи Таня і Маруся Дичок та Ангелік Перескіт, виконали в'язанку пісень, а о. Мирослав Байрак виголосив своє знаменне слово, повне здорового гумору, в часі якого присутні про долю і родину нашіх священиків-патріотів. Від волинян Ювілея відзначила заслужена українська діячка із Львова, пані Ірина Дуткевич, а від Лемків із п. Артичаниця Староста д-р Степан Росоха, редактор "Віль. Слов'я", що знає діда Молодят місіонера Ходзиного, бо саме в той час, 1933 р., коли він разом зі своєю капіліціою, він був гостем Митрополита Андрея Шептицького і нам отримавши Ректом о. Йосиф Сайм, — коротко сказав про несвідому погибність Конгрегації Сім'ї, які відмінно допомагали Свято-Петрівській Іммакулатці у Борисполі за Патріотів УКІЛерків.

Цей знаменний Ювілей залишив словом подяки о. Михайло Харині, яке було повне змісту і благородних думок, подібно як і його проповіді чи прінагільні промови. У залі було гаряче і хох народ потівся, але з великою пріємністю провів там вечір. Треба згадати, що обслугу добровільної він'єздалиса належало. От хох би згадати Юлію і Ярославу Велічко, або Богдана і Володимира Романчуковичів і Степана Романчукевича пані Тіхомір, Михайлів Паньків та інших. Справа — була замінна, за що подякується подіਆ кухарі пані Лінчи, що безкорисно варяла, але набільше труду допоюкала пані Марія Табака, за що честі і слава їй і всім іншим!

А Вам, Дорогі Молодіжі — Мигога і Благая Літ, щоб сповинися слова старости д-ра С. Росохи, щоб Ви в цілості і здоров'ю та в радості зі своїх дітей і внуків закінчили наступне 25-ліття, відбулися свій Золоті Ювілії, а потім, як баг даста, так і буде.

Михайло Долик — Гуцул Самоук

Головний промоунер і дружба В-ч. о. М. Байрак з Ганілютом розважають гостей своїми жартами.

